к. 41, 4 (1846 / XXIII)

Защо ся чужденцитѣ?

— Защо ся толкозъ чужденци на служба у насъ? ~~българитѣ~~?

~~— За да покажемъ че и ние сми~~ ~~подзначаси~~ ~~на своя служба~~

— За да има кой да ни зема парит(ѣ), да ни корятъ и хулятъ въ очитѣ, да ни клеветятъ прѣдъ своитѣ и да ни излагатъ прѣдъ свѣта.

— Че какъ това така?

— Ей така както го видишъ и чувашъ.

— Е че съ какъвъ умъ правятъ тѣ това?

— Блазни ги че така ще могатъ да докажатъ на свѣтата и на насъ да дадатъ да разумѣемъ че ни сѫ нуждни и не можемъ безъ тѣхъ.

— И можемъ ли ~~ще~~ безъ тѣхъ?

— ~~Да кажемъ не можемъ~~; ако ни трѣбватъ ~~не~~ но питане за това що е ~~тамъ~~ ~~като е у насъ~~ ~~не можемъ безъ тѣхъ~~; ~~но~~ ще ни трѣбватъ колкото да има: ~~толкозъ~~ ~~козъ ни и ни трѣбватъ~~ безъ насъ. — ~~работата е~~: тѣ могатъ ~~не могатъ~~ а пъкъ друго ще намамъ: [illegible] като сѫ дошли ~~ни трѣбватъ~~ тукъ безъ насъ ~~толкозъ ли ни трѣбватъ~~ ~~[illegible]~~ у насъ? ~~колкото ги имамъ~~ гами

— Че тъй що я, защо плюятъ въ паницата отъ която ядатъ.

— o —

Двѣтѣ момчета.

Едно време двѣ връстници момчета, едното попско а другото просто шопско, като си играяли на улицата, свадили ся за нѣщо и попското чедо за да покаже своето прѣимущество надъ простото шопче, казало му: Чакай ти да кажа азъ на татка, кога донесе майка ти на черква бо-говица, да я пердаше, че да видимъ ~~що ще чани~~ какво ще ~~тогаи~~ стане тогава!

Хе! казало шопчето, голѣмъ кахъръ ~~що~~; ~~ас~~ си я скършемъ како знамъ, че си ядемъ како моя. Али чекай ти я да кажемъ на майка моя, да не мѣси и да не носи въ църква погача, па да видимъ кому оного че рдере тат(к)и.

— o —

УИВ * СОФИЯ